

Јовица Тишма

КАД САМ БИО ШТУКА РИБА

кажу неки: Умро Стева алас
прогута га луди дунав кажу
кад је ишо да улови мрену рибу
а ја не верујем

видо сам га прошло јутро на дну реке
(играју му црвенперке у очима)
баш се спремо да оседла рибу смуђа
каже иде неке мреже да обиђе
прошли пут му једну мрена поцепала
а има је па сигурно сто двајс кила
зато каже иде мора да стражари

кажу неки: Умро Стева алас
а ја кажем отишо да мреже чува
видо сам га с дунавом се договора
како мреже да сачува да израни гладна уста
и како ће да победи луду мрену
што је има да не лажем сто двајс кила

КАКО ПИШЕМ ПЕСМУ

узмем папир и чекам
мамим речи
онда узмем речи и напишем
напишем рибу речима
онда ме риба гледа с папира
а ја мамим воду
кад дође велика вода
ја узмем речи и напишем
напишем брод
на броду напишем строгог
капетана који ветровима
заповеда сурово и гласно
позове ветрове у једра

и они га слушају и дођу
онда узмем мало месечеве
прашине и са срцем својим
помешам и пусти м у ветар
а ветар то однесе
однесе то ветар далеко
и видим онда
нема папира предамном
само ми се речи под нокте
забиле и расти ту под
мојим ноктима у прсте
дугачке расту и онда ми
кажу имаш друге прсте
ти си лопов иди некоме
укради срце а ја окренем
леђа и мамим несрећу на
неопрезност а несреће нема
чекам је чекам чекам чекам
чекам је чекам чекам а
несреће нема него ме
ветар удари у лице баци
ми у очи месечеву прашину
и моје срце и каже песму
си написао ето ти је
у очима тако ја пишем песму